

Никола Станевъ

Великитѣ събития преди 60 години

Въ чужбина

Срещу градъ Русе, отвждѣ Дунава, се намира румънскиятъ градъ Гюргево. Тъкмо на 1-и януарий, по нова 1876-та година, въ този градъ се бѣха събрали много прокудени отъ отечеството си млади българи. Тѣ нѣмаха сръдства да си наематъ легла въ хотелитѣ или стаи по домоветѣ, та затова се навъртаха въ една голѣма сграда, която за присмѣхъ наричаха „казарма“. Сградата изглеждаше като напусната кжца, и младежитѣ, що влизаха и излизаха отъ нея, бѣха облѣчени повечето съ шаячени и скжсани дрехи. Би казалъ човѣкъ, че „казармата“ е свърталище на изпаднали хора, или нѣкакви съвсемъ бедни работници. Надвечерь, по тъмно, „казармата“ оживяваше; тя се пълнѣше съ буйни обитатели, които силно разговарятъ, махатъ ржце и постсянно поменуватъ: „Балкана—Балкана“. Тѣ гръмогласно пѣеха хайдушки пѣсни. Настжпѣше нощъ; въ казармата се мѣркаха сѣнки съ пушки на ржце и пищови на поясъ. Съседитѣ имъ румъни, които забелязваха тѣзи безпокойни сжщества, се страхуваха, да не би да сж членове на нѣкоя хайдушка дружина, която се тъкми за нѣкоя страшна работа.

До късна нощъ безпокойнитѣ хора въ казармата не заспиваха, ами заседаваха. Тѣхенъ председателъ бѣ *Стефанъ Стамболовъ*, 22 годишенъ, родомъ отъ Търново, прочутъ между другаритѣ си съ своитѣ бунтовни пѣсни и стихотворения. Стамболовъ бѣ дошелъ отъ Букурещъ и носѣше известието, че старитѣ водачи на българскитѣ бунтовници, писателтъ Любенъ Каравеловъ и войводата Панайотъ Хитовъ, се бавятъ, защото